

land when they worshipped their gods, by G-d sending lions among them, but only when they came into the Land of G-d and conducted themselves as before, did He send lions among them who slew them. And so the Rabbis taught in the Sifra: ⁴⁰⁵ "And the Land vomit not you out also etc." ⁴⁰⁶ The Land of Israel is unlike other lands; it is unable to contain sinners." And in the Sifre we find that the Rabbis taught: ⁴⁰⁷ "And there was no strange god with Him" ⁴⁰⁸ [when He took Israel out of Egypt, and protected them during their wandering through the wilderness], so that none of the princes of the nations should have power to come and exercise authority over you, something like that which it is said, *and when I go forth, lo, the prince of Greece shall come, etc.*" ⁴⁰⁹ This is the meaning of the saying of the Rabbis: ⁴⁰⁹ "Whoever lives outside the Land, is as if he had no G-d, for it is said, *I am the Eternal your G-d, Who brought you forth out of the land of Egypt, to give you the land of Canaan, to be your G-d,*" ⁴¹⁰ and it is further said, *for they have driven me [David] out this day that I should not cleave unto the inheritance of the Eternal, saying: Go, serve other gods.*" ⁴¹¹ And in the Tosephta of Tractate Abodah Zarah the Rabbis have said: ⁴¹² "Now it is said, *And I [Jacob] will come back to my father's house in peace, (then) shall the Eternal be my G-d,*" ⁴¹³ and it is further said, *to give you the land of Canaan, to be your G-d.*" ⁴¹⁰ When you are in the land of Canaan I am your G-d. When you are not in the land of Canaan, I am not your G-d if it were at all possible to say so [for He is our G-d under all circumstances and in all places]. Similarly it is said, *about forty thousand ready armed for war passed on in the presence of the Eternal unto battle,*" ⁴¹⁴ and it is further said, *and the Land is subdued before the Eternal, and before His people.*" ⁴¹⁵ But how could it enter one's mind that Israel subdued the Land before the Eternal [as if to say that they captured it for His sake]? But [this teaches that] as long as they are upon the Land, it is as if it were subdued [before Him, since He is their G-d, as explained above], but when they are not upon it, it is not subdued."

It is on the basis of this matter that the Rabbis have said in the

(405) Sifra Kedoshim 11:14. (406) Verse 28. (407) Sifre Ha'azinu, 315. (408) Deuteronomy 32:12. (409) Kethuboth 11; b. (410) Further, 25:38. (411) I Samuel 26:19. "And who told David, 'Go, serve other gods?' This can only mean to teach you that he who lives outside the Land is like etc." (Kethuboth). Having been forced to leave the Land, David was thus justified in saying that those responsible for it had, as it were, said to him, "Go, etc." (412) Tosephta, Abodah Zarah 5:5. On the name Tosephta, see in Seder Tazria Note 124. (413) Genesis 28:21. (414) Joshua 4:13. (415) I Chronicles 22:16.

Sifre: ⁴¹⁶ "And ye perish quickly from off the good Land." ⁴¹⁷ Although I banish you from the Land to outside the Land, make yourselves distinctive by the commandments, so that when you return they shall not be novelties to you. This can be compared to a master who was angry with his wife, and sent her back to her father's house and told her, 'Adorn yourself with precious things, so that when you come back they will not be novelties to you.' And so did the prophet Jeremiah say [to the people in exile in Babylon], *Set thee up waymarks.*" ⁴¹⁸ These are the commandments, by which Israel is made distinctive." Now the verses which state, *and ye perish quickly . . . and ye shall lay up these My words etc.*" ⁴¹⁹ only make obligatory in the exile [the observance of those commandments] affecting personal conduct, such as the [wearing of] phylacteries and [placing of] *Mezuzoth* ⁴²⁰ [these being specifically mentioned there in the following words of Scripture], and concerning them the Rabbis [in the above text of the Sifre] explained [that we must observe them] so that they shall not be novelties to us

בעבדם את אלהיהם לשלח בהם את האריות, ובבואם בארץ ה' ועשו שם כמעשיהם הראשונים שלח בהם האריות הממיתים אותם, וכן שנו בספרא⁶³, ולא תקיא הארץ אתכם וגו'⁶⁴, ארץ ישראל אינה כשאר ארצות, אינה מקיימת עוברי עברה ובספרי⁶⁵, ואין עמו אל נכר (דברים לב יב), שלא תהא רשות לאחד משרי האומות לבוא לשלוט בכם, כענין שנאמר ואני יוצא והנה שר יון וגו' (דניאל י ט), והוא מאמרם⁶⁶ כל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה שנאמר לתח לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים (להלן כה לח), ואומר כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים (ש"א כו יט), ואמרו בתוספתא דע"ז⁶⁷, הרי הוא אומר ושבתו בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלהים (בראשית כח כא), ואומר לתח לכם את ארץ כנען (להלן כה לח)⁶⁸, כל זמן שאתם בארץ כנען הייתי לכם לאלהים, אין אתם בארץ כנען כביכול אין אני לכם לאלהים וכן הוא אומר כארבעים אלף חרוצי צבא עברו לפני ה' (יהושע ד יג), ואומר ונכבשה הארץ לפני ה' ולפני עמו (דה"א כב יח), וכי תעלה על דעתך שישראל מכבשן את הארץ לפני המקום, אלא כל זמן שהן עליה כאילו היא מכובשת, הא אינם עליה אינה מכובשת. מן הענין הזה אמרו בספרי⁶⁹, ואברתם מהרה (דברים יא יז), אף על פי שאני מגלה אתכם מן הארץ לחוצה לארץ היו מצויינין במצות, שכשתחזרו לא יהו עליכם חדשים, משל לארון שכעס על אשתו ושלחה לבית אביה, אמר לה הוי מתקשטת תכשיטים, שכשתחזרו לא יהיו עליך חדשים, וכן אמר ירמיה הציבי לך ציונים (ירמיה לא כ), אלו המצוות שישראל מצויינין בהם. והנה הכתוב שאמר ואברתם מהרה ושמתם את דברי אלה וגו' (דברים יא יז-יח), אינו מחייב בגלות אלא בחובת הגוף כתפילין ומזוזות, ופירשו בהן כרי שלא יהו חדשים עלינו כשנחזור לארץ, כי עיקר

63 תרי"ג קדושים ט"ק י"ד.
64 [מסוק זה הוא לפינו מסוק כח, אך בתרי"ג שם נדרש על המסוק: ולא תקיא אתכם הארץ - להלן כ כב]. 65 האזינו שטו. 66 כתובות ק"ב. 67 פ"ה.
היה בשניינים. 68 וסיום המסוק: להיות לכם לאלהים. 69 עקב מג.

Ramban's Commentary
on the Torah
Vayikra, chapter 18
verse 25
see verse 24-28

notes on next p. (this is Deut 11:17-18)

when we return to the Land, for the main [fulfillment] of the commandments is [to be kept] when dwelling in the Land of G-d. Therefore the Rabbis have said in the Sifre: ⁴²¹ "And ye shall possess it, and dwell therein. And ye shall observe to do all the statutes etc." ⁴²² Dwelling in the Land of Israel is of equal importance to all the commandments of the Torah. ⁴²³ A similar statement is also found in the Tosephta of Tractate Abodah Zarah. ⁴²⁴ This in fact was the thought of the wicked ones who [misusing the intention of the above statement], said to the prophet Ezekiel [whose prophetic activity was in the Babylonian exile]: ⁴²⁵ "Our master Ezekiel, if a servant is sold by his master, does the master still have any claim to him?" ⁴²⁶ For it is said, and that which cometh into your mind shall not be at all; in that

(416) Sifre Eikev, 43. (417) Deuteronomy 11:17. The following verse continues: *And ye shall lay up these My words in your heart and in your soul* etc. This clearly indicates even as the Sifre teaches, that after banishment from the Land they are to continue the observance of the commandments. (418) Jeremiah 31:20. (419) Deuteronomy 11:17-18. (420) A parchment on which is written Deuteronomy 6:4-9, and 11:13-21, and which is fastened to the right door-post. See further in Vol. II, p. 173. (421) Sifre R'eih, 80. (422) Deuteronomy 11:31-32. (423) Tosephta, Abodah Zarah 5:3. (424) Sanhedrin 105 a. (425) In other words, "since G-d sold them to Nebuchadnezzar and banished them from before Him, does He still have any claim upon them?" (Rashi *ibid.*). The answer was that they were never "sold" since the exile was merely a form of temporary punishment for their sins, and therefore, *and that which cometh into your mind* etc. (see text).

ye say: *We will be as the nations, as the families of the countries, to serve wood and stone.* ⁴²⁶ [And this was the command of our patriarch Jacob to his household, and to all that were with him, at the time that they came into the Land, *Put away the strange gods that are among you, and purify yourselves.* ⁴²⁷ And G-d, by Whom alone actions are weighed, ⁴²⁸ [brought it about] that Rachel died on the way when they started coming into the Land, ⁴²⁹ for on account of her own merit she did not die outside the Land, and for Jacob's merit, he could not dwell in the Land with two sisters [in their lifetime, since this is forbidden in the Torah, and the laws of the Torah were observed by our ancestors in the Land of Israel even before the Torah was given on Sinai], and she [Rachel] was the one by whose marriage the prohibition against two sisters took effect [since Jacob was already married to Leah]. It would appear that Rachel became pregnant with Benjamin before they came to Shechem, and while in the Land Jacob did not touch her at all, for the reason that we have mentioned. And the prophet states, *And first I will recompense their iniquity and their sin double; because they have profaned My Land; they have filled Mine inheritance with the carcasses of their detestable things and their abominations.* ⁴³⁰ [This matter [i.e., that the Land of Israel is the inheritance of the Eternal and thus cannot tolerate sinners] is found in many places in the Scriptures, and you will see it clearly after I have opened your eyes to it.]

(426) Ezekiel 20:32. (427) Genesis 35:2. (428) See I Samuel 1:3. (429) Genesis 35:16-19. See in Vol. I, pp. 330-332, where Ramban refers briefly to this problem, namely why Jacob married two sisters in their lifetime, and then concludes that "he married them only outside the Land." Here Ramban completes the thought, by explaining that G-d, by Whom events are decided, therefore brought about the death of one of the sisters as soon as they came into the Land. The reason why Rachel had to die and not Leah, is explained in the text. (430) Jeremiah 16:18. (431) Deuteronomy 31:16.

כל המצוות ליושבים בארץ ה', ולפיכך אמרו בספרי⁴²⁰, וירשם אותה וישבתם בה ושמרתם לעשות (שם לא-לב), וישבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצוות שבתורה⁴²¹ וכך הוא בתוספתא דע"ז⁴²², וזו היא מחשבת הרשעים שהיו אומרים ליחזקאל⁴²³, רבינו יחזקאל עבד שמכרו רבו יש עליו כלום⁴²⁴, שנאמר והעולה על רוחכם היה לא היתה אשר אתם אומרים נחיה כגוים כמשפחות האדמה לשרת עץ ואבן (יחזקאל כ לב)⁴²⁵, וזו היא מצות יעקב אבינו לביתו ולכל אשר עמו בשעת ביאתם לארץ הסיירו את אלהי הנגר אשר בתוככם והטהרו (בראשית לה ב), וה' לו לבדו נתכנו עלילות⁴²⁶ שמחה רחל בדרך בתחילת בואם בארץ⁴²⁷, כי בזכותה לא מתה בחוצה לארץ, ובזכותו לא ישב בארץ עם שתי אחיות⁴²⁸, והיא היתה הנשאת באיסור האחות⁴²⁹ ונראה שנחשבה מבנימין קודם בואם בשכם ולא נגע בה בארץ כלל מפני הענין שהזכרנו. ואמר הנביא ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת שקרציהם ותועבותיהם מלאו את נחלתי (ירמיה טז יח), והענין הזה הוא במקומות רבים בכתובים, ותראנו מפורש בהם אחר שפקחתי בו עיניך⁴³⁰.

70 ראה ס. 71 פיה היג. 72 סנהדרין קה א. 73 מאחר שמכרו הקב"ה לנבוכדנצר וגרשנו מעליו יש לו עליו כלום (רש"י). 74 בספורים היו לומר אחר שיצאו לשאר ארצות שינבדו למרשלים ולשרים אשר חלק להם, ואמר להם כי הם יעבדו את ה' אפילו בשאר ארצות (מאור ושמש). 75 ע"פ ש"א ב ג. 76 ולא הכניס לארץ שתי אחיות (טור). 77 ראה רמב"ן בראשית כו ה. ושם הע' 64.

רש"י על ספר דברים, פרק י"א פסוק (יח)
ושמתם את דברי - אף לאחר שתגלו היו מצויינים במצות הניחו תפילין עשו מזוזות כדי שלא יהיו לכם חדשים
כשתחזרו וכן הוא אומר הציבי לך ציונים.

Rashi on the Book of Deuteronomy, chapter 11, verse 18

France 1040-1105
"And you shall place my words" – even after you shall be exiled, be marked with the mitzvoth – lay tefillin, make mezuzot – in order that they will not be unfamiliar to you when you return (to the Land), and so says the verse (Yermiahu 31): "Set up for yourselves markers".

ספרי פרשת עקב, פסקא ז' (פסקא מ"ג)
ד"א ואבדתם מהרה - אע"פ שאני מגלה אתכם מן הארץ לחוץ לארץ היו מצויינים במצות שכשאתם חוזרים
לא יהיו לכם חדשים. משל למלך שכעס על אשתו וחזרה בבית אביה אמר לה הוי מקושטת בתכשיטיך
וכשתחזרי לא יהו עליך חדשים. כך אמר להם הקב"ה לישראל בני היו מצויינים במצות שכשאתם חוזרים לא
היו עליכם חדשים שירמיהו אמר (ירמיהו לא) הציבי לך ציונים - אלו המצות שישראל מצויינים בהם.

Sifrei on Deuteronomy Parshat Ekev, piska 7 (piska 43)

Another approach: "And you shall quickly perish" – Despite the fact that I am exiling you from the Land to the Diaspora, be marked with the mitzvoth so that when you return they will not be unfamiliar to you. A parable (may be offered) of a king who became angry with his wife, and she returned to her father's house. He said to her: be adorned with your jewelry, so that when you return they will not be unfamiliar to you. So said to them the Holy One Blessed be He to Yisrael: My sons – be marked with the mitzvoth so that when you return they will not be unfamiliar to you, as Yermiahu said (Yermiahu 31): "Set up for yourselves markers". These are the mitzvoth through which Yisrael is marked.

(Finkelstein's critical apparatus records no variation texts that would mention tefillin and mezuzot)

מדרש איכה רבה פרשה א', פסקא (נד)

קראתי למאִהְבֵי הַמָּה רְמוֹנֵי (איכה א:יט) רבנן פתרון קריא בנביאי השקר שהיו מאהבין אותי לעבודת כוכבים
שלהן המה רמוני גם המה רמוני לא זו מתנבאין עלי שקר עד שהגלו אותי ממקומי שנאמר ויחזו לך משאות
שוא ומדוחים (איכה ב:יד) מדחים כתיב רשב"י פתר קרייה בנביאי האמת שהיו מאהבין אותי להקב"ה המה
רמוני שהיו מרמין בי ואומרים לי הפרישו תרומה ומעשרות וכי יש תרומה ומעשרות בבבל אלא בשביל
לאהבני להקב"ה הוא שירמיהו אומר (ירמיהו ל"א) הציבי לך ציונים הציני במצות שהיו ישראל מצויינין בהם.

Midrash Eicha Raba Parsha 1, piska 54

"I called to my lovers, they deceived me": The rabbis understand the verse as referring to the false prophets that brought me to adore their idolatry. "They deceived me", oh did they deceive me. They did not desist from showering upon me false prophecies until they caused me to be exiled from my place, as it says: (Your seers ...) prophesied to you oracles of delusion and deception" (Lamentations 2:14)... Rabbi Shimon bar Yochai understands the verse as referring to the true prophets that brought me to adore the Holy One Blessed by He. "They deceived me", for they deceived me and said to me to set aside trumot and ma'asrot. And are there trumot and ma'asrot in Babylonia? Rather it was to bring me to adore the Holy One Blessed be He, as Yermiahu said: "Set up for yourselves markers". Be marked with the mitzvoth through which Yisrael is marked.

תלמוד ירושלמי, מסכת קידושין דף מא עמוד ב'
חללי. על שם (עזרא ב:סא-ג) ומבני הכהנים בני חביה בני הקיץ ... אלה בקשתו כתבם המתייחסים ולא
נמצאו ויגואלו מן הכהונה. ויאמר התרשטא להם אשר לא יאכלו מקדשי הקדשים. הא בקדשי הגבול יאכלו.
אמר רבי יוסי גדולה היא החזקה מכיון שהחזקו שם להיות אוכלין אף כאן אוכלין. ניהא תמן דכתיב (ירמיה
לא) הציבי לך ציונים. הכא מה אית לך. כמן דאמר מאליהן קיבלו את המעשרות.

Talmud of the Land of Israel, Tractate Kidushin page 41b
Halalim. Like it says (Ezra 2:61-63): "And the children of the Cohanim, the children of
Hovavya, the children of Hakotz ... these sought their register among those who were
reckoned by generation but they were not found, therefore they were excluded from the
Cehuna as unfit. And the governor said to them that this should not eat of the Most Holy
Things. From this it appears that from the Lesser Holy Things they could eat. Said Rabbi
Yossi: Great is the power of legal tradition, for since they had a tradition to allow them to
eat (in Babylonian exile), so even here (in the Land of Israel) they eat. What he says
concerning there is understandable, for it says (Yermiahu 31): "Set up for yourselves
markers". However, concerning here, what can you say? It goes like he who holds – of
their own accord they took upon themselves the ma'asrot.

אסקה

קול אליהו לגאון מוילנא
וקשה – הלא גמרא מפורשת ... כל מצוה שהיא תלויה בארץ אינה נוהגת אלא בארץ, ושאינה תלויה בארץ
נוהגת בין בארץ ובין בחוץ לארץ ... ויש לומר שטעות מעתיקים לשון רש"י בזה, כי היה כתוב ברש"י ישן
ראשי תיבות: ה"ת ע"מ, וחשבו כי זה פירושו 'הניחו תפילין עשו מזוזות' ... ובאמת הראשי תיבות הוא
'הפרישו תרומות עשרו מעשרות', כי הן חובות קרקע, ובאמת הן פטורים בחוץ לארץ אך מחמת שלא יהיו
הדשים ...

Kol Eliahu, the Vilna Gaon (1720-1797)
This is difficult, for behold it is written explicitly in the Gemara ... every mitzvah that is
dependent on the Land, is not obligatory except in the Land, and those that are not
dependent on the Land, are obligatory both in the Land and outside of the Land ... We
can answer that this is a mistake of the copyists in the language of Rashi, for in the early
Rashi texts it was written as an acronym: Ha Tav Ayin Mem, and they thought that it
stood for 'Lay tefilin, make mezuzot' ... But in truth the acronym stood for 'set aside
trumot, tithe ma'asrot', for they are obligations of the ground, and indeed are exempt in
the Diaspora. However, so they won't be unfamiliar to you ...

שו"ת יכון ובעז לרב שמעון בן צמח דוראן, חלק א סימן קלד ד"ה השער השלישי
ולכך אמר אחר זה ואותי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אותם בארץ אשר אתם
עוברים שמה לרשתה (דברים ד:יד) ואמרו בארץ לפי שהרבה כמה מצות נצטוו ישראל בארץ מה שלא נצטוו
בחוזה לארץ ועל אותם מצות המחוייבים בארץ אמר כאן לעשות אותם בארץ לא כאשר יטעו הטועים
המשוגעים באמונתם הדוברים על ה' סרה האומרים שאין כל המצות נוהגות אלא בארץ אבל בחוזה לארץ
אינה נוהגת שום מצוה כלל חס וחלילה ורחמנא ליצלן מדעת השוטים הללו.

Responsa Yaheen uBoaz, by Rav Shimon ben Tzemach Doran, part one, siman 134, the
paragraph beginning 'hasha'ar hashlishi'. 1351-1444 Algiers
"At that time, God commanded me to teach you rules and laws, so that you will keep
them in the land which you are crossing over to inherit (Deuteronomy 4:14). It says 'in
the land' because many number of mitzvot were Yisrael commanded for the Land, and
they were not commanded for the Diaspora. Concerning those mitzvot that are
obligatory (only) in the Land does it say here 'so that you will keep them in the Land'. It
is not as the mistaken who have perverted their faith and who speak heresy against God

say, that all the mitzvot are obligatory only in the Land, whereas in the Diaspora no mitzvah is obligatory at all. Heaven forbid, and may God save us from the ravings of such fools.

תוספות מסכת כתובות דף ק"י עמוד ב'
הוא אומר לעלות כל - אינו נוהג בזמן הזה דאיכא סכנת דרכים והיה אומר רבינו חיים דעכשיו אינו מצוה לדור בארץ ישראל כי יש כמה מצות התלויות בארץ וכמה עונשין דאין אנו יכולין לזוהר בהם ולעמוד עליהם:

Tosphot on Tractate Ketubot page 110b

He wishes to make aliyah etc – This is not applicable in our times, for travel is extremely dangerous. Rebbanu Haim is of the opinion that today there is no mitzvah to dwell in the Land of Israel, because there are a number of mitzvot that are dependent on the Land - and they carry in their wake penalties (for not upholding them) – that we are unable to take proper care of and observe.

פתחי תשובה על שלחן ערוך לרב אברהם צבי הירש אייזנשטט
הרי"ט (רב יוסף בן משה דיטראני) בתשובותיו הוכיח דאיזה תלמיד טועה כתבו על שם התוספות ולא דסמכא
היא כלל, והדין עמו.
1813-1868 Gradno-Kovno

Pitchei Tshuva on the Shulchan Aruch, by Rav Avraham Tzvi Hirsch Eizenshat
The Reet (Rav Yosef ben Moshe of Tirani) in his responsa proved that some mistaken student wrote this in the name of the Tosphot, and we therefore should not accept it at all. And he is certainly correct in this.

ספר חסד לאברהם לרבי אברהם אזולאי
כל הדר בארץ ישראל נקרא צדיק הגם שהוא אינו כפי הנראה לעינים, כי אם לא הוא צדיק היתה הארץ מקיאו, וכיון שהארץ אינו מקיאו בהכרח הוא נקרא צדיק ואף שהוא בחזקת רשע.

Sefer Hesed lAvraham by Rebbi Avraham Azulay 1570-1643 Fez-Hevran-Gaza
Everyone who dwells in the Land of Israel must be assumed to be perfectly righteous, even though on the outside he does not appear to be. For had he not indeed been perfectly righteous, the Land would have vomited him out. Since the Land has not vomited him out, our conclusion must be that he is perfectly righteous, although he appears to be thoroughly evil.